

[Aksel Knudsen.]

B & Ws nye skibskonstruktion, der sparer op til 30 pct. eller 2 mill. kr. på driftsomkostningerne pr. skib pr. år, har vi et godt billede af, at dansk skibsbygning endnu forstår at hævde sig på verdensmarkedet.

Samtidig beviser dette, at selv en krise kan være nyttig, ikke alene for en virksomhed, men også for et samfund, da den giver lejlighed til at standse op og vurdere, om det, vi hidtil har arbejdet med, er det rette. Vi i kristeligt folkeparti kan være enige med direktør Arnth-Jensen, når han til Arbejdsgiveren har udtalt, at det, man har kaldt udvikling, ofte har vist sig at være tilbageskridt. Den næste industrielle udviklingsfase må blive en større hensyntagen til den menneskelige faktor.

Vi har fra udvalget på B & W fået stillet 6 spørgsmål, som man ønskede vi skulle tage stilling til. Selv om spørgsmålene er præget af B & W og dets problemer, så kan de jo godt tages som et udgangspunkt for overvejelser om, hvad der kan gøres i fremtiden.

Et af spørgsmålene lyder: skal vi have en industripolitik? Jeg ved ikke, om det var foruddiskonteret, at vi skulle diskutere det, men der kunne jo godt ligge lidt politisk i dette, hvis man med industripolitik mener det samme som LOs formand, Thomas Nielsen, når han efter Marienborgmødet for en halv snes dage siden udtaler, at det nu gælder planøkonomi, hvor det drejer sig om at planlægge, dirigere, en total samfundsstyring af det økonomiske liv og en indkomstpolitik, der griber ind selv over for de erhvervsdrivendes indtjening og investeringer, hvortil Thomas Nielsen føjede, at så måtte lønmodtagerne med tak have økonomisk demokrati. Der er nu ikke tale om tak, men utak, når man vil påtvinge lønmodtagerne LOs ØD-forslag.

Den slags industri- og samfundspolitik må vi i kristeligt folkeparti tage fuldstændig afstand fra. Den har for øvrigt ingen grobund i brede lønmodtagerkredse, og det kan godt gøre ondt at høre LOs formand være så helt blottet for, hvilke ønsker der rører sig i lønmodtagerkredse, som udtalelsen kunne tyde på. Vi i kristeligt folkeparti så gerne, der blev en bedre styring på vor samfundsudvikling, men det må ske på demokratisk vis gennem folketingsbeslutning-

ger og være en styring, som bevirkede, at det offentlige kunne holde igen på sine udgifter, hvorved vi kunne få skatten nedsat og på den måde medvirke til, at en løntilbageholdenhed blev mulig uden reallønsnedgang for lønmodtagerne.

Der kunne da også i den forbindelse peges på det ønskelige i, at vi havde en industriminister. Det er jo mærkeligt, at Danmark er blevet et industriland, uden at vi har en minister til specielt at beskæftige sig med de problemer, som dette uvægerligt medfører.

Vi i kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at det system, vi har, en blanding af statsdrift og et frit erhvervsliv, giver de bedste betingelser for et fortsat højt økonomisk stade. Vi er også principielt imod subsidier og støtteordninger. De er som regel af det onde, da de giver en falsk tryghed og en holden ved en produktion, som ikke er rentabel. Derimod kan der være ekstraordinære vanskeligheder for en erhvervs-gren, hvor støtte kan blive nødvendig for at afhjælpe en vanskelig situation, og så vil vi selvfølgelig støtte og se på det, men det må heller ikke glemmes, at støtte fra staten betyder afgivelse af frihed.

Det er også med en vis glæde, vi har erfaret, at Danmarks skibskreditfond har løst et af værfternes problemer, nemlig en bedre finansieringsform, ved at indføre forhåndslåneordninger. Herved lettes værftets likviditetsvanskeligheder, og det bliver nemmere at konkurrere med udlandet, da denne konkurrence tit står imellem de forskellige landes statskasser.

Det er også glædeligt, at der nu her i folketinget tilsyneladende er flertal for bygning af en Storebæltsbro og ligeså bygning af en Storstrømsbro. Men vi må nu snart have en afgørelse af, hvilken brotype folketinget ønsker over Store Bælt, så de danske værfter får tid til at sætte sig ind i konstruktionerne og derved får lejlighed til at overveje, om de er i stand til at deltage i produktionen, eller om der i den anledning skal nyanlæg og investeringer til.

Det vil også hjælpe på beskæftigelsen, at der nu er indgået oplysninger om statens forbrug af nye skibe. Lad os så se, om vi kan få dem fremmet, så vi kan få dem bygget hurtigst muligt.

Lad mig til sidst sige, at jeg tror, de dan-